

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 463

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iunie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
162.	2	383.	10
567.	2	451.	11–12
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
165.—	3	755.	12–14
570.	3	916.	15–16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 330 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu referire la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4–5		
Decizia nr. 332 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21 din 18 noiembrie 2013	6–9		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2015
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 127/2007 privind Gruparea europeană
de cooperare teritorială**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 9 din 28 ianuarie 2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2007 privind Gruparea europeană de cooperare teritorială, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 184/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 30 ianuarie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 24 iunie 2015.
Nr. 162.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 9/2015 pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2007 privind
Gruparea europeană de cooperare teritorială**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2007 privind Gruparea europeană de cooperare teritorială și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iunie 2015.
Nr. 567.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2014
pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006
privind azilul în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 22 din 26 august 2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 29 august 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 24 iunie 2015.
Nr. 165.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iunie 2015.
Nr. 570.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 330**

din 30 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu referire la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu referire la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Carmen Carolina Beatrix Virag în Dosarul nr. 1.415/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.307D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent face referatul cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 179 din 19 martie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.415/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, raportat la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Carmen Carolina Beatrix Virag în cadrul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect cererea de solicitare a restituirii sumelor încasate de angajator cu titlu de rețineri ale contribuției de asigurări sociale de sănătate aferente plăților compensatorii acordate la momentul disponibilizărilor colective.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 și art. 56 alin. (2) din Constituție, deoarece, prin abrogarea dispozițiilor art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, care prevedeau că nu se plătește contribuția de asigurări sociale pentru sumele acordate în momentul disponibilizării, ca venit lunar de completare sau ca plăți compensatorii, se creează discriminări față de colegii din aceeași instituție care, anterior abrogării art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, au beneficiat de aceste prevederi favorabile. Prin urmare, se instituie un tratament juridic diferit între angajații aceluiași angajator, care au fost disponibilizați înainte de intrarea în vigoare a textului de lege criticat și cei disponibilizați ulterior, tratament diferit care nu este justificat în mod obiectiv și rezonabil.

7. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, legiuitorul având posibilitatea ca, pentru aceeași categorie de salariați, pentru perioade diferite, să reglementeze diferit problematica contribuției la asigurările sociale de sănătate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de partea Agenția Națională de Administrare Fiscală, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 25/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, dispoziții raportate la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea excepției critică abrogarea dispozițiilor art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel încât obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie numai dispozițiile art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 88/2013, cu referire la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, dispoziții care au următoarea redactare: „*Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]*”

2. La articolul 257, alineatele (3)—(7) se abrogă.”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției critică dispozițiile art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 — care abrogă, începând cu 1 ianuarie 2014, dispozițiile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, potrivit cărora „*Contribuția de asigurări sociale de sănătate nu se datorează asupra sumelor acordate în momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăților compensatorii, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii, precum și asupra indemnizațiilor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare.*” Se susține că astfel se creează discriminări între angajații disponibilizați ai aceluiași angajator înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 și cei disponibilizați după ce acest act normativ a intrat în vigoare, sub aspectul scutirii de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra sumelor acordate în momentul disponibilizării.

14. Față de critica referitoare la încălcarea art. 16 privind principiul egalității în fața legii, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, de exemplu, Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări.

15. De altfel, Curtea observă că prin art. 48 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 a fost modificat art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, în sensul că veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile art. 296⁴ și art. 296¹⁶ din Legea nr. 571/2003 —

Codul fiscal reglementează veniturile pentru care se exceptează plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, printre care și „*veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.*”

16. Așadar, critica autorului excepției de neconstituționalitate — referitoare la discriminarea între cei disponibilizați înainte și cei disponibilizați după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013, sub aspectul scutirii de la plata contribuției pentru asigurări sociale de sănătate asupra sumelor acordate în momentul disponibilizării doar pentru cei din prima categorie — este neîntemeiată, deoarece soluția legislativă referitoare la exceptarea anumitor venituri de la plata contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate este reglementată în Legea nr. 571/2003 — Codul fiscal. Aceasta deoarece, potrivit art. 1 alin. (1) din acest act normativ, Codul fiscal stabilește „*cadrul legal pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj și fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precizează contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale.*”

17. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 56 alin. (2) din Constituție, privind principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 438 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012, numai legiuitorul poate acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate de a stabili impozite și taxe, în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și echitabile.

18. În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 179 din 19 martie 2015, nepublicată*) la data pronunțării prezentei decizii, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege criticate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Carolina Beatrix Virag în Dosarul nr. 1.415/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu referire la prevederile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

*) Decizia nr. 179 din 19 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 27 mai 2015.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 332

din 30 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21 din 18 noiembrie 2013

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 și ale art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Emil Florin Dincă în Dosarul nr. 13.510/3/CAF/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.369D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent face referatul cauzei și arată că partea Ministerul Afacerilor Interne a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 4.631 din 20 iunie 2014 (a cărei eroare materială a fost îndreptată prin Încheierea din 11 decembrie 2014), pronunțată în Dosarul nr. 13.510/3/CAF/2013, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 și ale art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Emil Florin Dincă în cadrul unei acțiuni de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de acordare a sumelor

reprezentând echivalentul premiului anual corespunzător anului 2010.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 din Constituție, iar prevederile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, în înțelesul stabilit cu efect obligatoriu pentru instanțele judecătorești de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20, art. 124 și art. 126 alin. (3), prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. În acest sens susține că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevedeau, cu titlu general, acordarea premiului anual pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010 și modalitatea de punere în executare a acestui drept. Însă aceste dispoziții au fost abrogate de art. 39 pct. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011. În cadrul procesului de legiferare al Legii nr. 284/2010 s-au încălcat prevederile art. 38 și art. 44 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deoarece legea criticată a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituție, iar din structura ei „lipsește acea parte constitutivă și obligatorie a unei legi denumită «formula de atestare a autenticității actului normativ»”, ceea ce conduce la încălcarea principiului legalității și a principiului securității juridice.

7. Cu privire la dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, autorul excepției susține, în esență, că interpretarea acestor dispoziții prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21 din 18 noiembrie 2013 — potrivit căreia premiul anual pentru anul 2010 a fost inclus în majorările salariale stabilite pentru anul 2011 — este greșită, instituie discriminări, încalcă dreptul de proprietate și principiul separației puterilor în stat. Astfel, consideră că prin interpretarea dată textelor de lege criticate prin decizia menționată s-a deturnat scopul urmărit de legiuitor la emiterea normei, fiind încălcate și dispozițiile art. 124 și art. 126 alin. (3) din Constituție, instanța supremă „neavând dreptul de a interpreta un drept născut prin lege, în sensul diminuării sau anulării substanței acestuia”.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de partea Ministerul Afacerilor Interne, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, precum și dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Însă, din analiza motivării excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia critică dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, în interpretarea stabilită prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Dispozițiile criticate din Legea nr. 285/2010 au următorul conținut:

— Art. 1: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază

aferele lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 8: „Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.”

13. Curtea reține că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”. Așadar, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că, în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, se solicită atât plata premiului anual aferent anului 2010 („al 13-lea salariu”).

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii. De asemenea sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la interzicerea discriminării, și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, referitor la protecția proprietății.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, Curtea reține că, prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 16 ianuarie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe

lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, premiul pentru anul 2010, prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost inclus în majorările salariale stabilite pentru anul 2011, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, nemaiputând fi acordat în forma supusă vechii reglementări.”

16. Cu privire la competența Curții Constituționale de a analiza constituționalitatea unor dispoziții de lege care au făcut obiectul unei decizii a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în cadrul soluționării unui recurs în interesul legii, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, de exemplu, Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013, „împrejurarea că printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii se dă unui text legal o anumită interpretare nu este de natură a fi convertită într-un fine de neprimire care să oblige Curtea ca, în pofida rolului său de garant al supremației Constituției, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanța supremă. Constituția reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa; astfel și interpretările care se pot aduce normei juridice trebuie să țină cont de această exigență de ordin constituțional cuprinsă chiar în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie. Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională verifică constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii. A admite o teză contrară contravine înseși rațiunii existenței Curții Constituționale, care și-ar nega rolul său constituțional acceptând ca un text legal să se aplice în limite ce ar putea intra în coliziune cu Legea fundamentală.” Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că în această materie „pot fi identificate două abordări distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, și anume: în primul caz, când autorul excepției critice însăși decizia pronunțată într-un recurs în interesul legii, excepția având caracter inadmisibil, și, respectiv, în a doua situație, dacă excepția de neconstituționalitate se referă la textele de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, când Curtea are competența de a se pronunța pe fondul excepției.”

17. Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, Curtea reține că, în prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, în interpretarea dată acestora de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, prin raportare la principii și prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestora este admisibilă.

18. Referitor la criticile de neconstituționalitate aduse art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, Curtea observă că prin această decizie Înalta Curte de Casație și Justiție, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie (și anume Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012, și Decizia nr. 257 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012), a reținut că „nu se poate analiza includerea premiului în majorările salariale prevăzute de art. 1 din Legea nr. 285/2010, ca argument de menținere a dreptului la plata premiului în forma anterioară, întrucât ar contraveni celor stipulate cu forță obligatorie de Curtea Constituțională. Dreptul de a pretinde acordarea premiului sub forma unui salariu de bază scadent în prima lună a anului următor celui lucrat s-a stins odată cu abrogarea Legii-cadru nr. 330/2009, fiind înlocuit cu o nouă modalitate de plată, prevăzută de lege, prin executare succesivă. [...] În concluzie, premiul anual aferent anului 2010, reglementat inițial prin art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009, a fost inclus, potrivit art. 8 din Legea nr. 285/2010, de către legiuitor în noua reglementare salarială, sub forma unor majorări salariale stabilite în art. 1 din Legea nr. 285/2010, fără a mai putea fi acordat în forma supusă vechii reglementări.”

19. Cu privire la reglementarea premiului anual aferent anului 2010, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, sus-menționată, sau prin Decizia nr. 658 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. La paragraful 18 din Decizia nr. 658 din 11 noiembrie 2014, Curtea a reținut că sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual.

20. Analizând criticile referitoare la discriminare, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că nu se pune problema generării unei stări de discriminare sub aspectul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă.

21. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Cu privire la invocarea art. 124 și art. 126 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că acestea se referă la înfăptuirea justiției în numele legii și la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești. Or, prin dispozițiile de lege criticate, referitoare la reglementarea modalității de plată a premiului anual aferent anului 2010, în interpretarea dată, potrivit competenței sale constituționale, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, nu contravin acestor dispoziții din Legea fundamentală și nici celor ale art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție.

23. Referitor la criticile de neconstituționalitate privind Legea-cadru nr. 284/2010, critici potrivit cărora acest act normativ nu

respectă formula de atestare a autenticității actului normativ, formulă prevăzută de art. 44 (devenit art. 46 după republicarea Legii nr. 24/2000 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010), ceea ce ar conduce, în opinia autorului excepției, la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16, Curtea reține că asupra acestor critici s-a pronunțat prin Decizia nr. 445 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 30 octombrie 2014, paragrafele 18—21. Astfel, Curtea a reținut că normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, dar prin reglementarea lor legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. De aceea, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Curtea a mai reținut că art. 46 din Legea nr. 24/2000 are în vedere procedura legislativă clasică, obișnuită, în care proiectul de lege este adoptat pe rând, în fiecare Cameră, sau în ședința comună a Camerelor reunite, în cazurile prevăzute expres de Constituție. Or, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost adoptată prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună, adică prin intermediul unei proceduri parlamentare speciale de legiferare, în cadrul căreia Guvernul, ca autoritate legislativă delegată, forțează aprobarea unui proiect de lege și transformarea acestuia în lege, cu riscul demiterii sale în urma adoptării de către Parlament a unei moțiuni de cenzură.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emil Florin Dincă în Dosarul nr. 13.510/3/CAF/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 și art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21 din 18 noiembrie 2013, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind incluziunea socială și reducerea sărăciei pentru perioada 2015—2020 și a Planului strategic de acțiuni pentru perioada 2015—2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională privind incluziunea socială și reducerea sărăciei pentru perioada 2015—2020, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Planul strategic de acțiuni pentru perioada 2015—2020, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice elaborează Planul operațional de acțiuni pentru perioada 2015—2017.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Ministrul delegat pentru dialog social,

Liviu-Marian Pop

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul pentru societatea informațională,

Sorin Mihai Grindeanu

p. Ministrul economiei, comerțului și turismului,

Maricel Popa,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Nicolae Băncioiu

Ministrul fondurilor europene,

Marius Nica

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 mai 2015.

Nr. 383.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 28 ianuarie 2015 și la Paris la 11 februarie 2015 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 928/2007 privind aprobarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 28 ianuarie 2015 și la Paris la 11 februarie 2015 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru

finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 928/2007, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul afacerilor externe
Bogdan Lucian Aurescu

București, 24 iunie 2015.
Nr. 451.

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

București, 28 ianuarie 2015

Dlui dr. Rolf Wenzel, guvernator Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei
Fax: 331 47 55 37 52

Subiect: **FP 1566 (2006) — Servicii comunitare pentru prevenirea separării copiilor de familie**

Stimate dle Wenzel,

La solicitarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, vă rugăm să fiți de acord cu prelungirea cu 18 luni a datei de finalizare a proiectului, respectiv de la 30 iunie 2015 la 31 decembrie 2016. Această extindere va permite finalizarea a 117 proiecte, care sunt în diferite stagii de implementare și de perfecționare a personalului.

Prelungirea este solicitată datorită următoarelor:

1. Întârzieri înregistrate în implementarea subproiectelor, cum ar fi: reorganizare a instituțiilor cu atribuții de implementare, schimbări în cadrul echipei de implementare, termenul lung pentru aprobarea documentației tehnico-economice.
2. În ciuda eforturilor depuse, dintre cele 117 subproiecte doar 20 de subproiecte sunt finalizate, restul aflându-se în diferite stadii: evaluare pe teren sau în curs de evaluare la Comitetul de selecție, achiziționare de bunuri ori a studiilor de fezabilitate, evaluare sau aprobare a indicatorilor tehnico-economici.

Sperând că solicitarea noastră se va bucura de înțelegerea și sprijinul dumneavoastră, așteptăm cu interes răspunsul dumneavoastră.

Cu stimă,
Attila Gyorgy,
secretar de stat
(semnătură indescifrabilă)

BANCA DE DEZVOLTARE A CONSILIULUI EUROPEI
Direcția generală pentru împrumuturi și dezvoltare socială

Dlui Gyorgy Attila
secretar de stat
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17
București, sectorul 5
ROMÂNIA

Paris, 11 februarie 2015

Subiect: **F/P 1566 (2006) „Servicii comunitare pentru prevenirea separării copiilor de familie”**

Stimate dle Attila,

Facem referire la cerea primită prin fax în data de 28 ianuarie 2015 privind prelungirea graficului de lucrări aferent proiectului menționat mai sus.

Având în vedere întârzierile înregistrate în execuția și implementarea subproiectelor ca urmare a reorganizării instituțiilor cu atribuții în implementare, modificările în componența echipei de implementare, durata mare a aprobării de către Guvern a documentației tehnico-economice, BDCE are plăcerea de a vă informa că nu are nicio obiecție în a lua cunoștință că, în concordanță cu Rezoluția 1480, graficul de lucrări va fi extins până la 31 decembrie 2016 pentru a permite finalizarea a 117 proiecte și perfecționarea personalului.

Așteptăm cu interes continuarea strânsei cooperării în implementarea proiectului.

Cu stimă,

director de departament,
Melanie Wieschollek-Lacroix
(semnătură indescifrabilă)

Thierry Poirel,
director general, Împrumuturi
(semnătură indescifrabilă)

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 417/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, a Regulamentului de organizare și desfășurare a extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, a modelului și conținutul cererii de revendicare a premiilor la Loteria bonurilor fiscale, precum și pentru instituirea Comisiei pentru supravegherea efectuării extragerilor Loteriei bonurilor fiscale

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 alin. (2), precum și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 417/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de punere în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, a Regulamentului de organizare și desfășurare a extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, a modelului și conținutul cererii de revendicare a premiilor la Loteria bonurilor fiscale,

precum și pentru instituirea Comisiei pentru supravegherea efectuării extragerilor Loteriei bonurilor fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 8 aprilie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Unitatea teritorială a Agenției Naționale de Administrare Fiscală unde a fost depus originalul bonului fiscal eliberează o copie a acestuia care poartă mențiunea «conform cu originalul», pe care înscrie un număr unic de înregistrare. Numărul unic de înregistrare se înscrie și pe cererea depusă pentru revendicarea premiului.”

2. În anexa nr. 1, după articolul 4, se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Dacă la expirarea perioadei de revendicare se constată că nu a fost depășit numărul maxim de premii care se acordă potrivit legii, se consideră că lista bonurilor fiscale prin care au fost revendicate premii este stabilă și Direcția generală antifraudă fiscală, prin direcțiile regionale antifraudă fiscală, verifică autenticitatea și realitatea bonurilor fiscale, pe baza elementelor din «Baza de date privind Loteria bonurilor fiscale», și încarcă rezultatul verificărilor în aplicația informatică.

(2) Dacă la expirarea perioadei de revendicare se constată depășirea numărului maxim de premii care se acordă potrivit legii, în termen de 3 zile, Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite Companiei Naționale «Loteria Română» — S.A., în format electronic și letric, lista persoanelor care au revendicat premii.

(3) În termen de 7 zile de la data primirii listei, Compania Națională «Loteria Română» — S.A. procedează la extragerea aleatorie a unui număr de 100 de bonuri fiscale câștigătoare, din totalitatea bonurilor fiscale din listă.

(4) În vederea stabilirii numărului maxim de bonuri câștigătoare prevăzut de lege, se extrage cu urnele Companiei Naționale «Loteria Română» — S.A., un număr din lista numerelor unice de înregistrare a bonurilor fiscale prin care au fost revendicate premii. Numărul extras reprezintă primul câștigător și totodată baza de referință la care se aplică crescător un pas care are valoarea egală cu ziua emiterii bonului fiscal câștigător.

(5) Dacă în urma aplicării pasului prevăzut la alin (4) se depășește numărul unic maxim atribuit bonurilor fiscale din listă, următorul număr câștigător din listă este dat de diferența dintre suma determinată prin aplicarea pasului la baza de referință și numărul unic maxim atribuit, continuând cu aplicarea pasului până la stabilirea numărului maxim de premii prevăzut de lege.

În procesul de aplicare al pasului, numerele selectate ca fiind câștigătoare sunt eliminate din listă.

(6) După stabilirea celor 100 de bonuri fiscale câștigătoare conform alin. (4) și (5), acestea vor fi centralizate și transmise în format electronic și letric, în termen de două zile, către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea încărcării rezultatelor în «Baza de date privind Loteria bonurilor fiscale» și a verificării autenticității și realității bonurilor fiscale câștigătoare de către Direcția generală antifraudă fiscală, prin direcțiile regionale antifraudă fiscală.

(7) În urma verificării prevăzute la alin. (6), Direcția generală antifraudă fiscală încarcă rezultatul în aplicația informatică.”

3. În anexa nr. 1, articolul 5 se abrogă.

4. În anexa nr. 2 punctul 3, subpunctul 3.2.1.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.2.1.2. etapa II — bilele de la 1 — 28/29/30/31 (reprezentând ziua emiterii bonului fiscal aferent lunii pentru care se efectuează extragerea) — urna Venus/Topaze;”.

5. În anexa nr. 2, la punctul 3, după subpunctul 3.2.1.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.2.1.4, cu următorul cuprins:

„3.2.1.4. etapa IV — bilele de la 0—9 (pentru extragerea cifrelor reprezentând numărul unic de înregistrare atribuit bonurilor fiscale prin care au fost revendicate premii, în situația în care este depășit numărul maxim de premii care poate fi acordat potrivit legii) trei/patru/cinci/șase boluri ale urnei Topaze.”

6. În anexa nr. 2, la punctul 3, după subpunctul 3.2.3.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.2.3.4, cu următorul cuprins:

„3.2.3.4. etapa IV = 3/4/5/6 bile (numărul unic de înregistrare) — în situația în care este depășit numărul maxim de premii care poate fi acordat potrivit legii”.

7. La anexa nr. 2, anexa A se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

8. La anexa nr. 2, după anexa A se introduce o nouă anexă, anexa A¹ „Proces-verbal pentru consemnarea numărului unic de înregistrare atribuit bonurilor fiscale prin care au fost revendicate premii”, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 28 iunie 2015.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea SUMAL, obligațiile utilizatorilor SUMAL, precum și structura și modalitatea de transmitere a informațiilor standardizate, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 837/2014**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 163.215 din 6 mai 2015 al Direcției politici și strategii în silvicultură, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (11) din Hotărârea Guvernului nr. 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia privind organizarea și funcționarea SUMAL, obligațiile utilizatorilor SUMAL, precum și structura și modalitatea de transmitere a informațiilor standardizate, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură

nr. 837/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 21 octombrie 2014, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 litera a), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Înregistrarea sau generarea actelor de punere în valoare, autorizațiile de exploatare a partizilor, procesele-verbale de forță majoră, actele de constatare la expirarea termenelor de exploatare, actele de reprimire a parchetelor și procesele-verbale de confiscare, acestea fiind aplicații grupate în softul SUMAL Ocol;”.

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Aplicația SUMAL Ocol se accesează online, cu numele de utilizator și parolă și cu drepturi diferențiate conform atribuțiilor specifice, de către: șeful ocolului silvic, responsabilul cu fondul forestier, responsabilul cu paza fondului forestier și responsabilul cu producția, special împuternicit de șeful ocolului silvic.”

3. La articolul 16, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) emiterea/prelungirea/suspendarea/modificarea și retragerea autorizațiilor de exploatare;”.

4. La articolul 16, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) operarea proceselor-verbale de forță majoră;”.

5. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — După reprimirea parchetului sunt permise eliberarea și operarea de documente cu partida respectivă înscrisă la rubrica «Proveniență» numai în limita stocului înregistrat în platforma primară la reprimire, dar fără a se depăși limita termenului de 60 de zile, termen în care materialul lemnos va fi transportat obligatoriu într-o gestiune temporară sau într-un depozit final, după caz.”

6. La articolul 22, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) operarea datelor din avizul de însoțire și a notelor de intrare-recepții;”.

7. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Stocurile finale ale lunii precedente devin stocuri inițiale pentru luna în curs, numai în cazul în care stocurile calculate de către aplicația SUMAL sunt declarate în aceasta, anterior efectuându-se o verificare a stocurilor scriptice și faptice, înainte de operația de declarare.”

8. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Profesionistul înregistrează ca gestiune temporară în SUMAL Agent locul unde realizează depozitarea temporară în spațiile prevăzute la art. 17 alin. (1) din Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 470/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu obligația întocmirii situațiilor gestionare prevăzute la art. 22, după caz, precum și a asigurării conexiunii la internet cu determinarea coordonatelor geografice ale spațiului de depozitare temporară pe care le comunică atât structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură din raza de competență în care este localizat sediul social al profesionistului, cât și structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în raza căruia este localizată gestiunea temporară respectivă.

(2) Profesionistul prevăzut la alin. (1) este obligat ca și pentru locul unde realizează depozitarea temporară să dețină și să completeze corespunzător registrul de intrări-ieșiri material lemnos, care poate fi folosit în același timp numai pentru un depozit.

(3) Durata pentru care va funcționa spațiul de depozitare temporară va fi stabilită în funcție de volumul de masă lemnoasă depozitat și nu va fi mai mare de 90 de zile, cu posibilitatea prelungirii în baza aprobării structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.”

9. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Datele rezultate lunar în urma efectuării operațiunilor prevăzute la art. 22—24 se cuprind în rapoarte pentru care aplicația SUMAL va permite modificări.

(2) Modificările prevăzute la alin. (1) se fac numai în baza aprobărilor structurilor superioare din cadrul SUMAL Central, la notificarea prealabilă a structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și după aplicarea măsurilor legale.

(3) Rapoartele precizate la alin. (1) pentru luna anterioară se tipăresc, se semnează în original și se transmit la contabilitatea operatorului economic.”

10. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — În cazul activităților în care se recepționează materiale lemnoase și se prelucrează integral ca materie primă, fără a se face expediție de materiale lemnoase, profesioniștii vor opera în SUMAL Agent doar recepțiile de materiale lemnoase și consumul de materie primă; pentru deșeurile rezultate în urma prelucrării destinate consumului propriu se va întocmi bon de consum.”

11. La articolul 31 alineatul (2), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în cazul transbordării materialelor lemnoase dintr-un mijloc de transport în altul, situație în care avizul de însoțire secundar pentru cherestele sau pentru materialele lemnoase, altele decât cherestele, reprezintă documentul prin care se face dovada provenienței legale, eliberat de către ocolul silvic la solicitarea conducătorului auto sau a proprietarului materialelor lemnoase, în câmpurile generate de aplicație se completează seria și numărul avizului de însoțire primar sau secundar în baza căruia urmează să se elibereze un nou aviz de însoțire, punctul de încărcare, seria și numărul noului aviz de însoțire, specia, sortimentul, volumul în metri cubi sau în unități convenționale, după caz, numărul de înmatriculare al mijlocului de transport, punctul de descărcare. În acest caz utilizatorii au și obligația obținerii codului unic online care se înscrie atât în noul aviz, cât și în avizul de însoțire în baza căruia s-a eliberat acesta;

.....
e) în cazul în care procesul-verbal de confiscare reprezintă documentul ce face dovada provenienței legale, în câmpurile generate de aplicație se completează numărul unic generat de SUMAL al procesului-verbal de confiscare, seria și numărul avizului de însoțire secundar, specia, sortimentul, volumul în mc, punctul de încărcare, numărul de înmatriculare al mijlocului de transport, punctul de descărcare;”

12. La articolul 31 alineatul (2), după litera f) a se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) situația gestionară separat pe profesioniști a avizelor de intrare și ieșire;

h) cantitățile de masă lemnoasă înscrise în SUMAL Central să fie cu două zecimale.”

13. La articolul 37, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Profesioniștii prevăzuți la art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 470/2014, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să introducă în aplicația SUMAL Agent seriile și numerele formularelor cu regim special de transport al materialelor lemnoase aferente fiecărui carnet achiziționat de la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A., conform acordului eliberat de ITRSV;

.....
(3) Pe măsura utilizării formularelor cu regim special pentru transportul materialelor lemnoase și a operării documentelor în SUMAL, profesioniștii vor numerota și utiliza obligatoriu blocurile de avize în ordinea crescătoare a seriilor blocurilor respective.”

14. La articolul 40, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Materialele lemnoase prevăzute de Legea nr. 144/2000, republicată, și de Legea nr. 33/1996, cu modificările și completările ulterioare, rezultate în urma prelucrării — scândură, grinzi, bârne, araci de vie — vor fi transportate la domiciliul sau la o altă adresă specificată de proprietarul materialului lemnos cu un aviz de însoțire emis de profesionistul care a asigurat prelucrarea materialului lemnos. Ulterior, aceste materiale lemnoase pot fi transportate, la solicitarea scrisă a proprietarului materialelor lemnoase, cu precizarea destinației, în vederea valorificării în târguri, piețe, oboare, precum și în alte locuri destinate activităților comerciale, în baza unui aviz de însoțire secundar pentru cherestele, emis în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 470/2014, cu modificările și completările ulterioare, de către ocolul silvic din zonă, în baza avizului de însoțire a materialelor lemnoase obținut de proprietar de la profesionistul care a asigurat prelucrarea lor, după verificarea veridicității provenienței materialului lemnos.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Grațiera Leocadia Gavrilescu

București, 3 iunie 2015.

Nr. 916.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

